

BİR FAZİLET MEDYA DERGİSİ

Geleceğimizde İslam Var

 /faziletmedya

MUHAMMED EMİN YILDIRIM

İslam ve Gençlik üzerine yönelttiğimiz soruları yanıtlıyor.

ABDULMETİN BALKANLIOĞLU

NECİP FAZİL KISAKÜREK

MUZAFFER OZAK

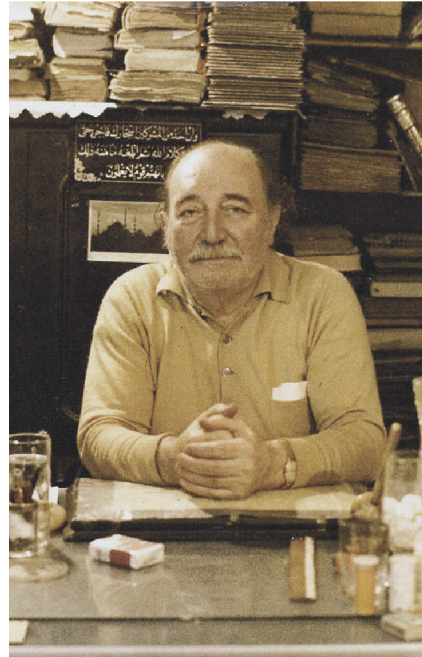
Künye

YAYINCI	Fazilet Medya Ajansı
GENEL YAYIN YÖNETMENİ	Emir Sivri
EDİTÖR & WEB GELİŞTİRİCİSİ	Osman Şükrü Tandoğan
SOSYAL MEDYA SORUMLUSU	Yusuf Yerçe
EDİTÖR EKİBİ	Mehmet Emin Köse & Muhammed Eren Yıldız
YAZI İŞLERİ SORUMLUSU	Hilal İktimur
DERGİ VE KAPAK TASARIMI	Emir Sivri
İLETİŞİM	+90 545 885 26 90
İLETİŞİM 2	fazilethaber2@gmail.com

Detaylı bilgi fazilethaber.com

FAZILET
Dergisi

04 EDİTÖR NOTU

06 UYANIŞ

09 DAVET

12 SEFER

15 BULMAK

18 GENÇ

21 VASİYET

26 ADEM

29 LA

31 BİR SÖZ

33 MEKTUP

34 BİR ŞİİR

36 SORU

Fazilet Medya

Değerli Okurlarımız

EMİR SİVRİ

Cenab-ı Hak sonsuz rahmet sahibidir. Tüm varlığı, kendisinden gelen bir ihsan ve lütuf olarak yaratmıştır. Bu yüzden 'Varlık Rahmettir' denmiştir. Var olmak rahmettir. Zira aldığımız her nefes bir ikramdır. Her ikram, hakikat yolculuğumuzda bize sunulan bir imkandır. Ve her imkan bir imtihan, her imtihan bir imkandır.

Bu imkan dahilinde içerisine girdiğimiz tüm zorluklar, bu zorluklara iman ve itminan gözüyle bakıldığında kolay hale dönüşür. Bu sayede imkan zorluk hamuru ile yoğrulup ibadete, ibadette zevke dönüşür.

İşte yaptığımız bu ve tüm işler bu dönüşüm neticesinde gelen mutluluk ve içinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun ayeti bizler için medar-ı sevaptır.

Bu sebep ile içimizdeki heyecanın tezahürü olan karşınızdaki dergiyi çıkarma imkanını bize lütfettiği için Cenabı- Hakka nihayetsiz hamd ve şükürler eder, vatan istikbalinin geleceği olan gençlerimize bu vesile ile eserimizde yer alan konuları tüm duyguları ile -layıkıyla- anlatabilmişsek kendimizi bahtiyar addedeceğimizi ifade etmek isteriz.

İNAN

"İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar."

Hilal BÜYÜK

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla..

Bizleri Hz. Muhammed Mustafa'nın s.a.v ümmetinden kılan, ayaklarımızı ve gönlümüzü dini üzere sabitleyen Allah'a hamdolsun.

Çoğunluğu Müslüman olan bir ülkede yaşıyoruz. Herhangi biri hangi dine mensup olduğumuzu sorsa gururla "Elhamdülillah Müslümanım" diyoruz.

Peki ya hakkını verebiliyor muyuz?

Bu aralar dilimizde sıkça dolaşan bir cümle var: "Bir daha mı geleceğiz dünyaya." Evet, çok haklı bir cümle lâkin sonucunda ya zillete düşeceğiz ya şerefle yükseleceğiz.

Bu cümleyi öne sürerek her türlü günaha yanlışa ve nefsi arzulara yönelen kardeşlerimiz: Evet, bir daha gelmeyeceğiz dünyaya, ahiretimize çabalamak için başka vaktimiz yahut şansımız olmayacak.

Namaz sorsan "vaktim yok" oruç desen "e genciz geiyoruz" tesettür desen "kırkımdan sonra giyerim daha gençliğimin tadını çıkaramadım" açıp iki kelam kuran okuyor musun desek "ya kandilden kandile işte".

Ama sorsan hepsi cenneti istiyor.

Cennet bedava da haberimiz mi yok arkadaşlar :)

Altmış yetmiş senelik bir ömrü keyfiyeten harcıyıp tüketirsek sonsuz elem verici bir azaba çarptırılacağız. Lâkin şu fâni hayatta imtihanlarımıza sabredip Allah'a lâyük olma gayesi güderek kulluk vazifemizi yerine getirmek için çaba sarf edersek ebedi bir cennet bizim olacak.

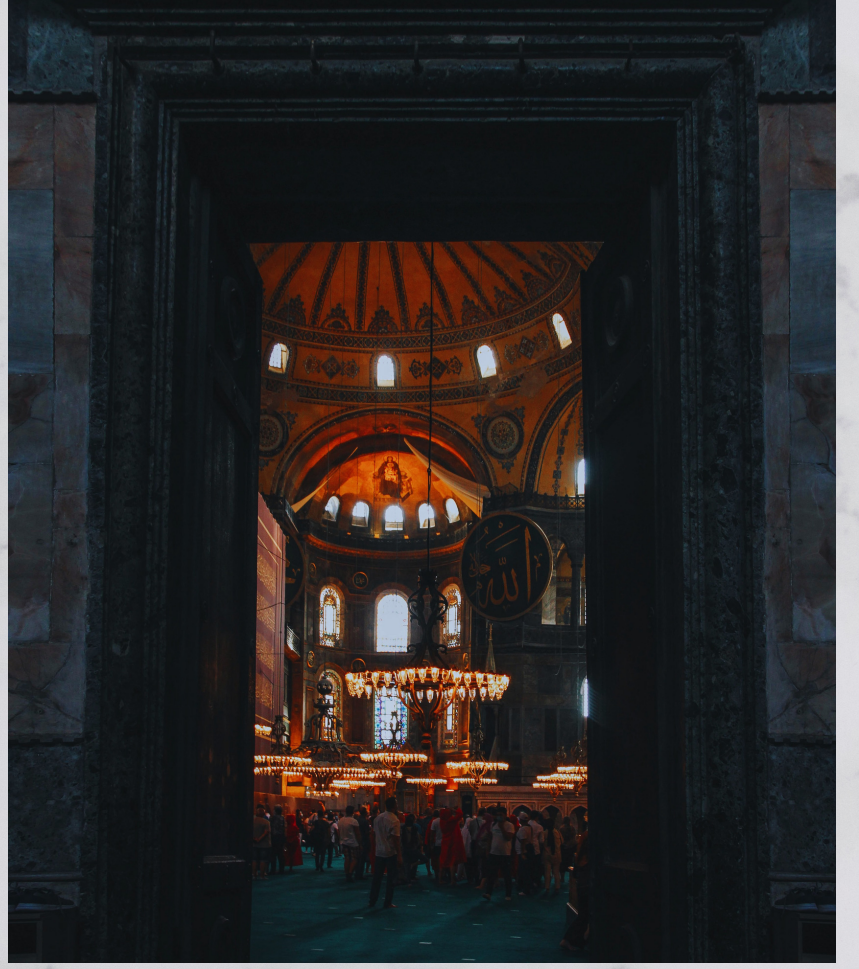
Aklımızı kullanırsak hangisinin daha mantıklı olduğunu ayırt ederiz diye düşünüyorum :)

Bak, ne buyuruyor Allahu teala ayetlerinde:
"Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın!"

| Lokman 33

"Bu dünya hayatı hakikatte sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir; âhiret yurduna gelince işte asıl hayat odur; keşke bunu bilselerdi!"

| Ankebut 64

Algıları yıkma vakti gelmedi mi dostum?
Nefsimizin isteklerini elimizin tersiyle itecek güç kuvvet yok mu bizde?
Var.

Bizler nefesine köle olanlardan değil; nefsini kendine köle edenlerden olacağız biiznillah.

İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar.
Biz ölmeden ölüp uyananlardan olacağız.

Zaten çok günahkârım diyerek umudunu yitirme, bak Allah ne buyuruyor ayetinde:

"Ey kendi aleyhlerine olarak günahta haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Allah (dilerse) bütün günahları bağışlar; doğrusu O çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.""

| Zümer 53

Haydi o vakit dostum, Allah yeniden başlayanların yardımcısıdır.
Vira bismillah..

"Her şeyi senin için varettilim diyen Rabbe, her şeyi senin için terkettim diyebilmektir aşk.."

| Şems-i tebrizi

Güzel Konuş

İsra 53

HAYDİ GENÇLER

Ne olur?
Bir özür diliyorum.
Sarmaşık olalım
Kucaklaşma zamanı
Düşmanlarınızı mutlu etmeyin
Siyonistleri mutlu etmeyin
Amerika'yı mutlu etmeyin
Kahrolası AB'yi mutlu etmeyin
Ve Müslümanları her fırsatta
sırtından hançerleyen yanlış ve
sapkın oluşumları mutlu etmeyin.
Rasulullah mutlu olsun
Sahabesi mutlu olsun
Temiz geçmişimiz mutlu olsun
"İncitme yazıktır atanı." diyen dizeler
mutlu olsun
Biraz da bu mutluluğu deneyelim.

Abdülmetin Balkanlıoğlu

Yeşil kubbenin altında
Hz. Muhammed'i mutlu etmek için
Ehl-i Beyti mutlu etmek için
Sahabeyi mutlu etmek için
Selahaddin Eyyubi'yi mutlu etmek için
Allah'a ve Ahiret gününe inanan
Boynu bükük Filistinli yiğitleri mutlu etmek için
Mağdur Suriye'yi mutlu etmek için
Bizim Doğu Türkistanlı mağdurları mutlu etmek
için
Tüm mazlum ve mağdur coğrafyaları mutlu etmek
için bir araya geliyoruz
Bu, işin Bismillahıdır daha
Arkası gelecek İnşallah
Allah yardım etsin

Çok şey söyleyecek değilim. Allah biliyor
Sizi Allah için sevdiğimi söylüyorum
Yetmez mi?
Hanımıyla, erkeğiyle bu kadar insansınız
Siz Türkiye'ye değil dünyaya yetersiniz
Allah için ayağa kalkın
Allah için ayağa kalkın
Allah için ayağa kalkın
Yeter artık ya...

Aksa sesleniyor
Arakan sesleniyor
Mağdur uluslar sesleniyor
Konuş yiğidim diyor
Yaz yiğidim diyor
Bir araya gel gel yiğidim diyor
Yardım et yiğidim diyor
Ve omuz omuza gel savaşalım
Beraber gazi beraber şehit olalım
Hz. Hamza ile beraber
Seyyidi Şüheda ile beraber
Cennete gidelim diyor
Hepinizi bu anlamda dertli Muhammed'i derdine
ortak olma anlamında
Ayağa kaldırmaya davet ediyorum.

Rahmet ve Minnetle...

Adaletli Ol

Maide 8

BÜYÜK DAVANIN BÜYÜK SEFERİ

Dünyanın en uzun hüznü yaşıyor. Yorgun ve yenilmiş insanlığımızın üstüne.

21. asrın genci olmak omuzlarımızda ağır bir yük. Bizden öncekilerin yaşadıkları kolaydı diye söyleyeyorum bunu. Onlar hak ile batılı ayırt edebilmişler ve mücadelelerini ona göre vermişler. Fakat bizlerin bir mücadele verebilmesi için, önce hak ile batılı ayırt etmiş olmamız gerekiyor. Dünyanın zevkleri, renkleri gözümüzü boyamamış olması gerekiyor, imanımızın güçlü olması gerekiyor, ahlakımızın en güzel olması gerekiyor. Bizler bunların hangisine tam olarak sahibiz?

Bir zulüm olduğunda o zulmü engellememiz gerekiyor, peki biz ne yapıyoruz? Hiçbir şey... Bu satırları yazmak zorunda olmak bile içimi sıkıntıya sokarken, ümmetin gerçek yüzünün bu olduğunu hatırlatıyorum sürekli kendime. Biz nasıl bu hale geldik? Osmanlı torunları nasıl bu hale gelebildi? Nasıl unutturdular bize kimliğimizi?

Biz bir zulmü engelleyemiyorsak, elimizi uzatamıyorsak mazlumlara, inandığımız bu dinde, uğruna emek verdiğimiz bu davada birer nefer olmaya nasıl talip olacağız? Kudüs, nazlı çiçeğimiz bu haldeyken biz nasıl gülebildik? Nasıl yaşayabildik bunca sene? Nasıl soluduk bu havayı ciğerlerimize?

"Şarkta bir Müslümanın ayağına diken batsa garptaki bunu yüreğinde hissetmiyorsa gerçek iman etmiş sayılmaz" diyen bir peygamberin ümmeti olarak, nasıl aynı cennete talip olabildik Kudüs'teki kardeşlerimizle? "Kudüs işgal altındayken ben nasıl gülebilirim ki" diyen bir komutanın askeri olmayı nasıl geçirdik aklımızdan? İçimizde fethetmeden Kudüs'ü nasıl sefere çıktık?

KUDÜS... BİR SINAV KAĞIDI... HER MÜ'MİN KULUN ÖNÜNDE...

Abdurrahman Cahit Zarifoğlu

"Biz ne yapabiliriz ki?" gibi cümleler kuran tayfaya da seslenmek istiyorum. Bu meseleyi kendine dert edinmekle başlayabilirsin mesela, gündeminde tutabilirsin, evet, tabii ki normal hayatını yaşamak zorundasın ama yaşadığın düzenin içine Kudüs'ü de katmalısın. Dünya kelamı konuşmaya başladığında, cümlelerine eklemelisin Mescid-i Aksa'yı. Her an kalbinde, aklında Aksa olmalı. Nuri Pakdil'in de dediği gibi "kol saati gibi" taşımalsın. Anne olmalısın çünkü anne bir çocuktan Kudüs yapar. Adam baba olunca içinde bir Kudüs canlanır. Ne güzel anlatmış Nuri Pakdil. Bizim sefer hazırlığımız böyle başlamalı. Biz önce kendimizi eğitmeliyiz. Kalbimizi, ruhumuzu, aklımızı, vicdanımızı eğitmeliyiz. Biz "tam" olmadığımız için "biz ne yapabiliriz ki?" gibi cümleler kuruyoruz zaten. Mesuliyetlerimizi unutuyoruz.

Bu asırda doğmuş olmak omuzlarımızda yük dedim ya; bunun arkasına sığınmamalıyız. Bizden öncekilerin zorluklarını düşünerek yola çıkmalıyız. Bizim yaşlarımızda İstanbul'u fethetmiş bir komutanın torunlarıyız biz. "Ama onun zekâsı bizde yok" dememeliyiz. Onun gibi olmak için çaba sarf etmeliyiz. Hep bu tarz cümlelerin arkasına sığındığımız için yerimizde sayıyoruz ya zaten. Biz 21.asrın gençleri olarak kendi payımıza düşeni hakkıyla yapmalı, tarihte bir iz bırakmalıyız. Unutmamalıyız ki biz seferden sorumluyuz, zaferden değil. Sefere çıkmak için de sefer hazırlığı yapmalıyız.

Kendimizi küçük, yetersiz görmemeliyiz, bir Müslümana bu yakışmaz. Müslümanlığı hayatımızın merkezine koymalıyız artık. Mescid-i Aksa bir gün fethedilecek. Maksat bizim bu fetihde nasıl bir payımızın olduğudur. Canımızla ve malımızla bu fetih için yaşamalıyız. Çünkü her şeyden önce inandığımız din ve insanlığımız bize bunu emrediyor. Bıkmadan anlat Kudüs'ü, bir gün sesini duyan mutlaka olacak çünkü "Bütün uyuyanları uyandırmaya bir tek uyanık yeter." Bugün hepimizin dirilişi olsun. Mesuliyetlerimizi, vicdanımızı hatırladığımız gün olsun. Eğer bunları hatırlarsak çok yakında Kudüs'ün fethedildiği güne uyanacağız. Yürü kardeşim, Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin!

Kibirli Olma

Nisa 36

GENÇLER VAKİT DARALDI

EŞ-ŞEYH ELHAC MUZAFFER OZAK

Değerli Kardeşlerim. Hepiniz birer Sultansınız! Çünkü başınızda "Lâilahe illallâh Muhammedü'r-rasûlullâh" tacı var! Bu tacın şua'ı, imân sizin kalbinizde. Ve orada verilen mülk, bir daha geri alınmaz! Dünyada insan; zengin olur, fakir olur. Sıhhatli olur, hasta olur. Genç olur, ihtiyar olur... Orada öyle bir şey yok! Bir gençlik vardır; ihtiyarlığı yok! Bir sıhhat vardır; hastalığı yok! Bir mülk verilir; bir daha elinden alınmaz! Bir hayat verilir; ölümü yok!.. Bunlar, bu nimetler, sizi ve "Lâilahe illallâh Muhammedü'r-rasûlullâh" diyen mü'minleri beklemekte..!

Sevgili Gençler. Allah'a muhtaç olduğun kadar secde et! İbâdet et! "Ben daha çok gencim." Sen öyle düşün! Küllü âtin karîb, her gelici yakındır hemen geliverir. Daha dün Ramazan'dı bu Ramazan geldi. Ecel de böyle; dün çocuktuk genç olduk sonra dinç olduk sonra da hemen yaşlanıverdik. Hiç duymazsın yani nasıl gelip geçtiğini! İlbaharda nasıl ki on beş gün içerisinde bütün şeyler meyvasını veriyor, yazılıyor o iş; gençlikte böyle gelip geçer.

BİLMEDEN BULAMAZSIN, BULMADAN OLAMAZSIN! BİLENLER BULDULAR, BULANLAR OLDULAR!

Namaza üşenmeyiniz! Ey gençler, kardeşlerim, evlatlarım, ey benim akranlarım; namaz kılmaktan üşenmeyiz. Namaz kılınız, namazlarınızı bırakmayınız! İmam bedava, cami bedava, su bedava, Allah demek bedava! Bir zaman gelir sana Allah dedirtmezler sonra; çenen açılmaz kitlenir, dilin tutulur. Bu bükülüyor belin ya rükuya, artık bükülmez olur; kazık gibi kalırsın! Bu, maddi olur manevi olur; anlayana söylüyoruz... Onun için bu dil Allah derken, belin bükülürken, gözün görürken, elin tutarken Cenâb-ı Hakk'a kulluk yap. Gençler size söylüyorum. Allah'a kasem ederim, Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem diyor ki: "İçinizde Allah'a ibadet eyleyen, iman eyleyen gençleri çok severim!" diyor Peygamberimiz (s.a.v.). Âkil olan kimse Rabbine ibâdet eder. Allah'a secde eder! Allah'a secde eder. Allah'a muhtaç olduğun kadar secde et! İbâdet et! Allah'a muhtaç olduğun kadar... İyi düşün, her anda muhtacız! Gözümüzün nûrunu söndürse, şifâ veremeyiz. Bir tarafımıza nûzul isâbet ettirse, şifâsı bizden değil. Doktor kendi derdine çâre bulamıyor! Hekim haktır, doktor haktır gerçektir ama, bakıyorsun kalpçi doktor kalpten ölüyor. Kanseri tedavi ediyorum derken kendisi kanser olup gidiyor. Bak neler söylüyorum sana! Eğer Allah ü teâla sana ve bana düşünmek nîmeti verdiyse ve gözlerimize ibret verdiyse, ibret nîmeti bak göreceksin bunları ben söylemeden hemen hatırlayacaksın. Onun için hemen ibâdet ve tâat! Harâmdan zinhâr kaçın! Maddi-mânevî harâmdan kaçın! Ahlâkını tathîr et! Temizle! Temiz Resûlallah'ın ahlâkı ile mütehallik ol! İbâdet ve tâatına dâim ol! Yakın zamanda bu müşkilât bu sıkıntı üzerinden gidecek, ebedî sultanlığa erişeceksin! Vallâhi öyle olacak! Billâhi böyle olacak! Böyle yapmazsan çok ağlayacaksın faydası olmayacak!

Rahmet ve Minnetle...

Biz senden razıyız, Allahta senden razı olsun

Dedikodu Yapma

Hucurat 12

MÜNEVVER GENÇLİKTE, PARLAK BİR GELECEĞE

MERYEM AKKAŞ

Beşeriyet tarihi boyunca insanlar hep bir mücadele içerindeydiler. Kimi ekonomik kimi siyasi uğraşlarla hayatını devam ettirme gayretindeydi. Ama biz bunlarla uğraşırken kendimizi unuttuk!

Belki siz diyeceksiniz ne alaka kendimizi unutmak! Öncelikle size şunu söylemeliyim ki bu yazıyı yazarken çok düşündüm.

Acaba bu yazının amacı okuyucuya kuru laf salatası yapmak mı? Yoksa olayların gerçekten ciddi bir boyutta olduğunu aktarmak mı? Bence bu yazıyı okuduktan sonra siz karar verin.

" Kendimizi unutmak " dedik. İşin aslı burada, kendimizi unutarak hayatımızı devam ettiriyoruz. Hayat bir koşuşturma içinde deveren ederken kendi iç mukayesemizi ısıtıyoruz. Karşıdan bakıldığında zıt şeyler gibi gözüküyor olsa da hakikatte ayrı şeyler değil. Biz hayatın öyle ihtişamına kapıldık ki kendimizi yetiştirmeyi ve geliştirmeyi unuttuk. Biz bu gafletin içerisindeyken artık her şeyin hızla geliştiği bir dünya ya uyanıyoruz. Her şey teknolojiye çevrildi. Adeta teknoloji hayatımızın merkezi haline geldi. Bu değişimle birlikte hayatımıza yeni kavramlar da eklendi. Mesela ; "**Teknoloji buhranı**" bu kavramlardan yalnızca biridir. Peki, teknoloji buhranı kavramında gençlik hangi konumda yer alıyor?

3Z diye adlandırılan gençliğe ne oldu ve ne olacak? Ya teknoloji buhranında kaybolacak ya da o buhranı o krizi fırsata çevirecek. Şu an hepimizin elinde akıllı telefonlar var. Bunu istatistiklere bakarak söylüyorum ki Türkiye nüfusunun % 77'si akıllı telefon kullanıyor. Sorun telefon kullanmak değil, sorun sürekli tabiri caizse başımızı telefona gömüp, hayattan bağımızı koparıp, günün en verimli saatlerini telefon ekranlarında geçirmek. Kendimizi bu tuzağa çektiğimiz yetmezmiş gibi çocuklarımızı da alet ediyoruz. Şu an nereden baksanız 3 yaşında ki çocuğun elinde bile teknolojik aletler (cep telefonu, tablet vs.) var. Bu yaş da çocukların hayatına bir oyuncakmış gibi kolay bir şekilde girebiliyor. Belki de anne ve babalar bunu bilinçli bir şekilde yapmıyor ama maalesef durum bu şekilde.

Karşıdan bakıldığında teknoloji karşıtı, internet karşıtı bir insan olduğum düşünülmesin. Aksine teknolojiye olan ihtiyacın farkındayım ve bunu ben de kabul ediyorum. Teknoloji biraz önce de söylediğim gibi hayatımızın her alanın da ve işlerimizi kolaylaştırıyor. Teknolojiye ihtiyaç var ama teknolojiyi doğru kullanmak bu hususta önem arz ediyor.

Teknolojiyi kullanma noktasında bazen aşırıya kaçırıyoruz, kendimizi kaybediyoruz. Okumaya ayıracağımız vakti sosyal medya ağlarında tüketiyoruz. Hiç kullanmayacak mıyız? Hayır elbette kullanacağız ama kendimizi kaptırmadan sanki onu hayatımızın bir parçasıymış gibi sanki onsuz yapamıyormuş gibi davranmayarak.. Gençlik dedik gençliğimize sahip çıkmalıyız. Sürekli sosyal medyalarda, farklı uygulamalar indirerek saatlerimizi orada tüketmemeliyiz. Bu yaşlarımızı en iyi ve verimli şekilde geçirmeliyiz. Şöyle bir düşünün günde ortalama 24 saatin kaçını kendimize ayırarak, o vakti kitap okuyarak veyahut başka çalışmalarla kendimizi geliştiriyoruz. Bunu sadece kitapla sınırlandırmayalım, herhangi bir faaliyet de olabilir. Mesela imkânımız varsa bir dil öğrenebiliriz, farklı sanat dallarıyla meşgul olabiliriz. Bunun gibi birçok farklı alanlar da çalışmalar yapabiliriz. Kısacası gün içinde kendimizi geliştirecek, hayata bakış açımızı değiştirecek herhangi bir faaliyet olabilir. Yeter ki kendimizi geliştirecek bir meşguliyetimiz olsun. Hayatımız sadece bir öğrencilikten veyahut ebeveynlikten ibaret olmasın. Onun harici meşguliyetlerimiz olsun.

Ama meşguliyet herhangi bir sosyal medya ağında vakit geçirmek değil tabii. Biz kendimizi öyle verimli öyle donanımlı yetiştireceğiz ki aydınlık bir geleceğe adım atacağız. Çocuklarımızı da öyle sağlam temeller üzerine eğiteceğiz ki onlarda aydınlıkta parıldayan ışık olacaklar. Bakınız hayat sadece nefes alıp vermekten ibaret değildir. Hayat öyle zorlu öyle meşakkatli ki biz bu zorluğa öyle ömrümüzü heva ve heveslerle tüketirsek o zorlu mücadeleyi kaybederiz. Ama ömrümüzü ilim meclislerinde geçirirsek her gün bir şeyler öğrenme arzusuyla çalışırsak, devamlı ibadetle meşgul olursak aydınlık bir geleceğin varisleri oluruz. Gelecekte rahat etmek istiyor isek çok çalışmalıyız boş işlerden uzak durmalıyız. Vaktimizin kıymetini bilip o vakit son vaktimiz gibi aşkla şevkle çalışmalıyız. Neden çalışmalıyız biliyor musunuz? Eğer biz çalışmaz isek biz hayatlarımızdan feragat etmez isek, onca emek boşa gidecek, onca emek hiç olacak. Bunu tarihimize bakarak söylüyorum. Ve size de tarihimizi okumanızı istiyorum özellikle de islam tarihini o zaman ne demek istediğimi daha iyi kavrayacaksınız. Her şeyden öte biz öyle bir peygamberin ümmetiyiz ki, yer de ve gökte hazır-ı nazırız. Övülmüş bir peygamberin ümmetiyiz. Hepimiz için bu bir şereftir. Bu şerefi ömrümüzün sonuna kadar leke getirmemeliyiz. İslam sancağı altında ilimle neşir olunmalıyız. Dedim ya bizlere çok iş düşüyor o kutlu mirası yatarak koruyamayız. Önce kendimizi o kirli sanal ortamdaki muhafaza ederek ve çok çalışarak bu mücadeleyi vermeliyiz. Ve Fahr-i kâinatın sultanı olan, efendimiz Muhammed Mustafa (SAV) buyurmuştur ki " Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz" hadisi şerif-ini kulağımıza küpe etmeliyiz. Yazımın son demlerine yaklaşırken sizlere şunu söylemek istiyorum. Bu sözümü önce kendime dedim. Ve sizlere aktarmak benim boynumun borcu. Eğer bu kutlu mirası korumak istiyor isek, çok çalışmalıyız, çok okumalıyız, çok ibadet etmeliyiz, dinlenmeliyiz ama dinlenirken ne yapabiliriz diye düşünmeliyiz. Vaktimizin her anını dolu geçirmeliyiz. Önce Kendimi geliştirmeliyiz. Sonra evlatlarımızı unutmayın biz nasıl olur isek evlatlarımız ona göre şekillenecek bu konuda çok dikkatli olmalıyız!!

Hiçbir şey için geç değil, yetişeceğiz! İslam sancağı altında münevver bir gençlik olacağız, Parlak bir geleceğe adım atacağız. Anlatmak istediğim onca şeyler var ki ne benim mürekkeğim yeter ne de sizin zamanınız yeter. Çok şey var ama artık yeni bir başlangıç etme zamanı. O içimizde ki putları yıkma zamanı, daha aydınlık geleceklere ulaşmak duası ile... Sürç-i Lisân ettiyse affola
Selam ve Dua ile

Allah'a Sığın

Fatiha 5

“Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Şüphesiz onlar Rablerine inanmış birkaç genç yığitti. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık.”
(Kehf Suresi; 13. Ayeti Meali)

BİR GENÇLİK

Gökleri çökertecek ve son moda kurbağa diliyle bütün **dikeyleri yatay** hale getirecek bir çığlık kopararak “**Mukaddes emaneti ne yaptınız?**” diye meydan yerine çıkacağı günü kollayan bir gençlik.

Dininin, dilinin, beyninin, ilminin, ırzının, evinin, kininin, kalbinin davacısı bir gençlik.

Halka değil, Hakka inanan, meclisinin duvarında “Hakimiyet Hakkındır” düsturuna hasret çeken, gerçek adaleti bu inanışta bulan ve halis hürriyeti Hakka kölelikte bilen bir gençlik.

İslam alemine ve bütün insanlığa model teşkil edecek bir gençlik.

“Kim var?” diye seslenilince, sağına ve soluna bakmadan fert fert “Ben varım!” cevabını verici, her ferdi “Benim olmadığım yerde kimse yoktur!” fikrini besleyici bir dava ahlakına kaynak bir gençlik.

Tabutumu öz ellerinle musalla taşına koyarken, Anadolu kıtası büyüklüğündeki dava taşını da gediğine koymayı unutma ve **bunu tek vasiyetim bil!**

BU GENÇLİĞİ KARŞIMDA GÖRÜYORUM

NECİP FAZIL KISAKÜREK

Can taşıma liyakatini, canların canı uğrunda can vermeyi cana minnet sayacak kadar gözü kara ve o nispette usule, stratejiye uygun bir gençlik.

Büyük bir tasavvuf adamının benzetişiyile zifiri karanlıkta, ak sütün içindeki ak kılı fark edecek kadar gözü keskin; ve gerçek kahramanlık madeniyle sahtesini ayırt etmekte kuyumcu ustası bir gençlik.

Annesi, babası, ninesi ve dedesi de içinde olsa, gelmiş ve geçmiş bütün eski mümin nesillerden hiçbirini beğenmeyecek, onlara "Siz güneşi ceplerinizde kaybetmiş marka Müslümanlarsınız! Gerçek Müslüman olsaydınız bu hallerden hiçbirini başımıza gelmezdi!" diyecek ve gerçek Müslümanlığın nasılını ve ne idüğünü her haliyle gösterecek bir gençlik.

Mezarlıklar erteleyenlerle dolu...

Peki sen hâlâ neyi bekliyorsun kardeşim?

Daha namaza
başlayacaktım...

Tesettüre
girecektim...

Haramları
terk
edecektim...

KISA TEST

İmam Malik rahmetullahi aleyh sünnet hakkında şöyle demiştir: "sünnet Nuh'un gemisidir. Ona binen kurtulur, ondan geri kalan boğulur."

Şuan manevi sular yükselmiş boğulanları dahi gözümüzle görüyoruz tufandan çıkmak için sünnet gemisine binmemiz elzemdir!

Ecdadımız ve daha nice toplumlar onun sünnetleri ile şifa bulmuş, ruhu doymuş, daralan göğüsler feraha kavuşmuş, ona olan hürmetimiz ve sevgimiz arttıkça hem kendimiz hem ailemiz hem de toplumuzu ahlaken yükselmiştir.

Hadi! Birde onun sünnetlerine tablo çizelim sizinle.

İçinizden Allah'ın lutfuna ve âhiret gününe umut bağlayanlar, Allah'ı çokça ananlar için hiç şüphe yok ki, Resûlullah'ta güzel bir örneklik vardır.

(AHZÂB SURESİ - 21)

Peygamber Efendimiz (sav) konuşurken yumuşak ve alçak bir ses tonuyla konuşurdu.

YAPTIM YAPACAĞIM

Peygamber (sav) suyu 3 yudumda içer, başında besmele çeker, sonunda elhamdülillah der, sağ eli ile içer, kibleye döner, oturarak içer ve misafirlikte bile olsa su içmek istiyen var mı diye sorardı.

YAPTIM YAPACAĞIM

Peygamber Efendimiz (sav) bir yere gireceği zaman kapıyı çaldıktan sonra üç adım geri çekilir ve beklerdi. Evin mahrumiyetine saygı duyulmasını vurgulamak için bu davranışı yapardı.

YAPTIM YAPACAĞIM

Yemekten sonra tabağı bir ekmek parçasıyla iyice stıyırır, israf etmezdi.

YAPTIM YAPACAĞIM

Günde en az yüz defa, hatta daha fazla tevbe ve istiğfar ederdi.

YAPTIM YAPACAĞIM

Kişinin hatasını yüzüne vurmaz onu toplum önünde rencide etmezdi.

YAPTIM YAPACAĞIM

Peygamberimiz Hazreti Muhammed (sav) sık sık ölümü hatırlar ve dünya hayatının muhasebesini yapardı.

YAPTIM YAPACAĞIM

Unutmasından korktuğu bir iş için küçük parmağına yahut yüzüğüne bir iplik bağlardı. (Not alırdı.)

YAPTIM YAPACAĞIM

Her karşılaştığı kişiye çocuk dahi olsa selam verirdi.

YAPTIM YAPACAĞIM

Yüzünden tebessüm eksik olmazdı, evde ise daha neşeli olurdu.

YAPTIM YAPACAĞIM

Aklınızı Kullan

Yunus 100

"NE İÇİN VARSAN, O'NUN İÇİN YAŞA..."

Ölüm anındaki sözler çok önemlidir. Çünkü o son sözler, geride kalanlara bir vasiyet olduğu gibi, yaşanan bir ömrün de bir bakıma özetidir.

İslâm Peygamberi Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'in son sözleri, Müslümanlar için çok önemli mesajlardır. Efendimiz'in ölüm döşeğinde son sözü "namazdır". "Namazınızı bırakmayın, namazınızı kılın" cümleleridir.

Hayatı boyunca ümmetini düşünen ve ahirette de ümmetinin şefaathçisi olacak olan Peygamberimizin son nefesinde söylediği "namazı bırakmayın" mesajlarını çok iyi değerlendirmek gerekir.

Her şeyden önce namaz; kulun Allah'a imanının, onu sevmesinin en önemli belgesidir. Çünkü kişi sevdiğini anar, andığını sever ve onun ile buluşur. Bizi yaratan, bizleri vücuda getiren Rabbimiz, şu kısacık ömrümüzde hayatımızı dizginleyecek, bizleri günahlardan alıkoyacak ve ona olan şükürümüzü dile getireceğimiz bir imkan sunmuştur. O kadar şükredecek şey var ki tek sorunumuz düşünebilmekte.

Cesed-i insan; havaya, suya, gıdaya muhtaç olduğu gibi, ruh-u insan da namaza muhtaçtır.

Bedüzzaman Said Nursî

Namaz bunların yanında insanı “**Adam**” yapar. Yani ne demek istiyorum? Namazı insanlar için farz kılan Allah (c.c.), namaz ibadetinin içinde pek çok sırları da saklamıştır. Namazda ayakta duruş yani kıyam hali elif, rükû hali dal, secde hali ise mim harflerini oluşturmaktadır. Bu üç harfin birleşmesiyle de Arapça âdem kelimesi ortaya çıkmaktadır ki, âdem, Türkçe de “insan” kelimesinin karşılığıdır. Namazdaki (âdem) yazısı; namazın âdemoğlu için önemini vurgulayan çok önemli bir ayrıntıdır. Demek ki insanoğlu; gerçek manada yani Allah'ın istediği tarzda “âdem-insan” olma özelliğini ancak namazda yakalayabilmektedir.

Böyle güzel bir anlamı olan, bizlere hayat veren, kullarının her işini gören, kalblerinden geçen her fikri ve niyeti bilen, her zamanda ve mekanda her şeyi gören ve bilen Allah'a şükürümüzü sunacağımız, Dinimiz İslam'ın 5 şartından bir tanesi ve Peygamberimizin son nefesindeki emaneti olan namaza buyurun...

EY GÂFİL UYAN RİHLET-İ NÂGÂHI UNUTMA YOL KORKULU KORKUSU ÇOK RÂHI UNUTMA

- RİHLET: GÖÇÜŞ.ÖLME.
- NÂGÂH: ANSIZIN, BİRDEN BİRE.

**“GENÇLİĞİNİ ALLAH
TEÂLÂ’YA İBADETLE
GEÇİREN KİŞİNİN,
YAŞLANDIKTAN SONRA
İBADET ETMEYE
BAŞLAYAN KİMSE
KARŞISINDAKİ
ÜSTÜNLÜĞÜ,
PEYGAMBERLERİN
DİĞER İNSANLARA OLAN
ÜSTÜNLÜĞÜ GİBİDİR.”**

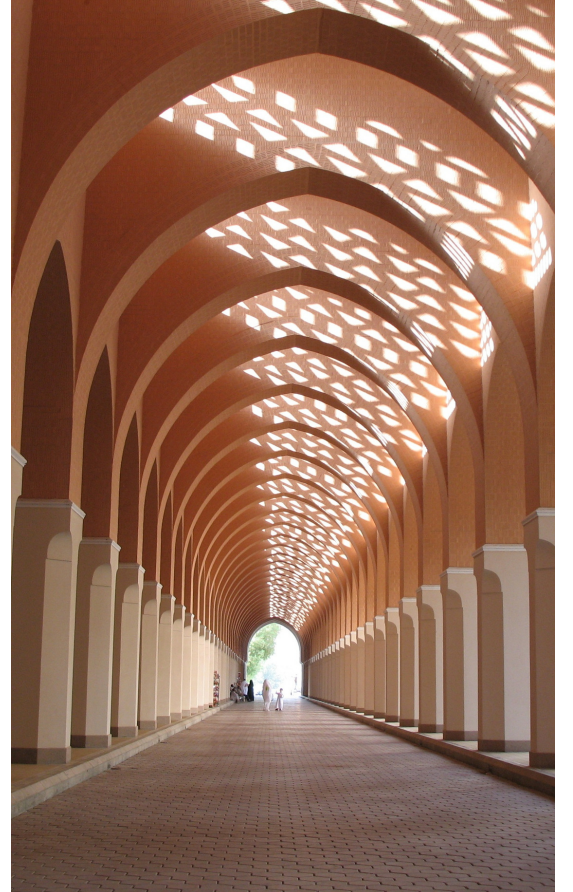
- HADİS-İ ŞERİF

LA

Allah nazarındaki yegâne din İslam'dır ve İslam'ın en başat kabulü de önce Allah'ın bir oluşunda bir olabilmektir. Bunun yolu da önce "La" diyebilmekten geçer. O La'yı müessir bir biçimde söyleyebilecek olanlar da gençlerdir. Çünkü insanlar üzerinde dolayısıyla toplum, dolayısıyla ülke, dolayısıyla da dünya üzerinde en sarsıcı ve en etkili tezahürler de İslam'ın gençlerdeki varlığıyla gösterilebilir ve genç demek gelecek demektir, gelecek yarınların hamisi olacak kişiler de gençlerdir.

İslam cihanşümul bir dindir. Müslüman olalım yahut olmayalım, İslam'a bir hayat tarzı olarak baktığımızda şunları görebiliriz: İslam, olaylara en tutarlı ve sahihi yaklaşan, sosyal, ekonomik, psikolojik ve toplumu ilgilendiren diğer bütün sorunlara en hakkaniyetli çözümleri sunan, farklılıklara rağmen nasıl beraber olunabileceğini gösteren, kısaca insanca yaşayabilmenin yolunu sunan, bir nevi "yaşama sanatı"dır. Aliya İzzetbegoviç bir kitabında İslam için şu nadide tanımı yapar: "İstikbal ve pratik insani çabalar bakımından İslam, bedenen ve ruhen ahenk içinde bulunan insanları yetiştirmek ve kanunları ile sosyo-politik müesseseleri bu ahengi muhafaza edecek şekilde kurulmuş olan bir toplumu meydana getirmek için yapılan bir çağrıdır." İşte bu çağrının esas muhatapları ve muhataplarına da en sarıh bir şekilde anlatabilecek olanlar gençlerdir. Öncelikle muhatapı olunan bu çağrıyı iyi anlamalı, doğru kaynaklardan öğrenmeli, dürüst kişileri örnek almalıyız. Elbette evvelinde bir mümin gence yakışan yaşayışıyla örnek olabilmektir. Sözler bir yerden sonra bazı insanlarda etkisini yitirebilir. Binaenaleyh yaşayışın, her haliyle örnek bir duruşun daha etkili olduğunda hemfikir olabiliriz.

EN GÜZEL ÖNDERİN ŞAHSINDA ALLAH'A VARIŞ

“Ey dünyaya gençlik getiren Hz. Muhammed” diyen Muhammed İkbal’in bu manidar sözünü anlayabilirsek bütün gençlere yaşayışıyla en güzel örnek olan kişinin Resulullah olduğunu görebiliriz. Resulullah vahiy öncesi dönemde dahi en güzel örneği teşkil ediyordu. Dikkatli, dürüst, dinamik, kim olursa olsun mazlumun yanında, duyarlı, el-emin olan bir gençti. Her yönüyle örnek bir genç olan Resulullah’ın gelen vahiyle birlikte o kıymetli örneği daha da güzel bir hal almıştı. İslam’ın en güzel zuhuru O’nun şahsında oluşmuştu diyebiliriz.

Ömür sermayemiz mademki az, bu az vaktin kıymetini bilerek önce kendimizi bulmamız, anlayıp anlamlandırmamız lazım gelmez mi? Yaratılışıyla, varlığıyla başlı başına kıymetdar olan insan, kendindeki cevheri tanıdığına Rabbini de bulmaya, tanımaya ve nihayetinde vahdaniyeti de anlamlandırmaya başlamış demektir. Bu bulma, tanıma, bilme yolculuğunda Resulullah’ı kendimize yoldaş edinebiliriz. Çünkü O da bir zamanlar bu güzergahta ilerlemiş ve nihayetinde Rabbini en güzel şekilde tanıyarak O’nun rahmetine, güzelliklerine mazhar olmuştu.

Gençler olarak o La’yı en tesirli haliyle bütün bir insanlığa söyleyebilmek için gaflet perdelerini indirerek bu tefekkür yolculuğuna çıkalım, ki kendimizi anlayıp yeniden tanıyabilelim sonra da Rabbimizin kulları üzerindeki tecellisine tanıklık edebilelim.

BİR SÖZ

Huzur'u Aramak

*Dermân arardım derdime derdim bana dermân imiş,
Bürhân sorardım aslıma aslım bana bürhân imiş.*

Dert zahiren sıkıntı ve zorluk demektir. Her işi bir hikmet üzerine olan hakkın işlerini bizler şer olarak adlandırmak ile kendi gafletimizi ortaya koymaktayız. Sonsuz hayır sahibi olan Allah (c.c) kullarına zulüm edici değildir. Bizler kendi nakıslıklarımızla sıkıntılarını dert olarak adlandırıp bir üzüntü ve ümitsizlik içerisine düşeriz.

Halbuki hakkın bütün tecellileri kullarını kemalata çekmek içindir. Bizler kıt olan anlayışımızla bunu anlayamamaktayız. Ancak arif olanlar bir efendiye bende olan kişiler eğer tam olarak teslim olurlarsa her tecellide hakkı seyir edip hiç bir şeyden mahzun olmazlar.

“Elâ inne Evliya Allahi Lâ havfün aleyhim velâhüm yahzenun” Yunus 62
“Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.”

Bu ayeti kerimede de görüldüğü gibi onlar her hali ile hakkı tanırlar. Bu yüzden hiçbir şeyi dert olarak adlandırmazlar.

Batını olarak dert ise Allah (c.c) derdidir. Onun veçhini görmek için aşık dert çeker. Ve derman yine kendisindedir. Çünkü insan bu dünya ya gönderilirken sır ile gelmektedir. O sır hakkın zatıdır. Kendi iç dünyasına nazar edip orada hakkı gören kullar dertlerine derman bulmuş olurlar.

“

İMAM-I GAZZÂLÎ

SAY Kİ ÖLDÜN;
YALVARDIN,
YAKARDIN, SANA
BİR GÜN DAHA
VERİLDİ.
BUGÜNÜ O GÜN
BİL, ÖYLE YAŞA..!

”

MEKTUP

Esselâm dostum;
Niyet ettim, gönlü güzel dostu mektup yazmaya. Bu mektubu çok uzaklardan yazıyorum. Uzaklık mesafe değil, zaman uzaklığı... Takriben yüz sene evvelden yazıyorum. Kuvvetle muhtemel ki sen beni tanımıyorsun, bende seni tanımıyorum ama gönlünde bir dert olduğunu biliyorum. Dert ile yük arasında fark var mıdır? Elbette ki vardır. Derdini seversen dermân olur sana. Yükünü seversen dünya sana zindan olur. Ben bu dünyaya âit değilim dostum. Ama dünyadan nefret etmiyorum. Dünya, ondan nefret etsek de yine aynı dünya. İnsanların dünyaya alışma gibi bir dertleri var. Biz bunu anlamıyoruz. Onlar bilmiyorlar, bilmedikleri için kendilerini dünyaya âit görüyorlar. Bilseler asıl yurdumuzun âhiret olduğunu, bilseler hiç bu dünyaya alışmak isterler mi? Bu dünya imtihan yeridir. Asırlar önce bir tarla için birbirleriyle kavga eden iki insan şimdi topraktalar, değdi mi kalp kırmaya... Kaç asır sonra veya kaç asır önce olursa olsun sonumuz değil mi ölüm? Ne diyordu Franz Kafka "Ölümün olduğu bu dünyada, hiçbir şey çokta ciddi değildir aslında." Üstâd Necip Fazıl da "Fazla ciddiye almayın şu hayatı nasıl olsa içinden canlı çıkamayacaksınız." der. Her asrın imtihanı olduğu gibi bu asrın da imtihanı ağlamamak, hüzünlenmemek, hissetmemek... Empati kurmak meselâ zor geliyor. Balonu gökyüzüne uçmuş bir çocuğu anlamak zor geliyor bu asra. Ağlayalım sevgili dost. Kendimize gelelim. Özümüze dönelim. Bu asırdan nefret etmeyi bırakalım da güzelleştirmeye çalışalım olmaz mı? Dünyanın güzelleşmeye ihtiyacı var... Biliyorum o nârin kalbin kaldırmıyor. Ama bilmez misin ki Allah insâna tâkatinden ziyâdesini yüklemes. Bu asrın nefret eden değil seven insanlara ihtiyacı var. Sevin, sevin. İşte o zaman hayat güzelleşecek.

ESMANUR İŞERİ

BİR ŞİİR

AŞK

*Özlemim sen olacaksan yansın yüreğim,
Sılası sen olmayan gurbeti istemem, vatani istemem.*

Sen kokmayan gülü neyleyim,
Neyleyim sensiz baharı?
Sen doğmayan günü neyleyim,
Neyleyim sensiz ben dünyayı?
Senin tenine değmeden gelen yağmuru
istemem
meltemi istemem.
Seni parlayacaksa parlarsın yıldızlar,
Sana yanmayan yıldızı semalarda
istemem.
Bülbüller söyleyecekse seni söylesin,
Senden okumayan bülbül olsa dinlemem.
Özlemim sen olacaksan yansın yüreğim,
Sılası sen olmayan gurbeti istemem,
vatani istemem.

Bir ateş yakacaksa beni kalbimden,
Senin aşkının ateşi yaksın,
Senden gayrı başka bir aşkla kül olursa
kalbim,
Bu kalbi istemem, ateşi istemem, koru
istemem.
Seni göremediğim vahalar bedevilerin
olsun,
Ben senin çölünü isterim, suyu istemem.
Sana çıkacaksa durmaz yürürüm,
Sonu sen çıkmayan yönü istemem, yolu
istemem.

Ben gönüllü bir köleyim, kulağımda
küpem.
Kalbini fethedecekse geçerim bin Sina'yı
birden.
Yoksa neyime?

Bu fethi istemem, Mısır'ı istemem, cihanı
istemem.
Ben Sultan Fatihim, önündeyim
İstanbul'un.
Yakarım bu şehri yüzünde bir tebessüm
için.
Yoksa gül yüzünü güldürmeyen
sultanlığı istemem, İstanbul'u istemem.

Ben bir garip yunusum, yazdığım sensin,
yandıığım sen.
Senden gayrı bir aşka ben kalemi
istemem, kağıdı istemem.

Ben senin ümmetimin, sensin benim
efendim.
Senden gayrı, senden başka efendi
istemem, sevgili istemem, istemem...

“

**Kafir bile olsa hiç
kimsenin kalbini
kırma. Kalp kırmak,
Allâh-ü Teâlâyı
incitmek demektir.**

AHMED YESEVÎ

SORULARLA DEİZM VE ATEİZM

19

İslamiyeti tam olarak anlamamış veya kavrayamamış kardeşlerimiz maalesef ki kulaktan duyma sözler ve popülerite uğruna deizm ve ateizm inancına kaymaktalar. Ve en üzücü yanı ise büyük bir çoğunluğu imam-hatip ve ilahiyat okumuş kardeşlerimiz oluşturmakta. Çünkü onlara göre İslam okullarda anlatılan kadar. Oysa ki İslam dini 4 seneye 10 seneye sığamayacak kadar evrensel ve kapsamlı bir dindir. En büyük hatalardan biri ise Müslümanlara göre İslam dinini değerlendirmek. Müslümanların yaptığı hatalar kişilerin hatası ve günahıdır. İslam dininin değildir. Nasıl ki bir insan cinayet işledi diye 7 milyar insan katil olmadığı gibi bir Müslüman da günah işlediğinde İSLAM dini haşa kusurludur denilemez.

Şimdi gelin ateizm ve deizm inancını sorularla ele alalım. Ateistler ve deistlerin en çok sorduğu soruları sorup cevaplarını mantık ve akla uygun verelim.

·“-Allah bizim cennete ve cehenneme gireceğimizi biliyorsa, neden bizi imtihan ediyor?” derler.

Ya da;

·“-Allah her şeyi bildiği hâlde neden bizi yarattı?” derler.

Düşünmezler ki;

Kendileri karne adında, diploma adında en basit bir kâğıt parçasını vermek için eğitim deyip yıllarca imtihan üstüne imtihan etmekte. Tembelin kalacağını, çalışkanın geçeceğini bildikleri için böyle yapmaktalar. Sonra bir işe alacaklarında da, ancak yığıla imtihanların başarı ölçüsüne göre verilen diplomayı sormaktalar. Yoksa, kapıdan geri çevirmekteler.

Şimdi;

Şu olsun bu olsun, tüm dünyada böyle bir nizâm ile hareket eden bir insanın, aynı şekilde Rabbi tarafından imtihan edilip ona göre bir diploma ve gidiş yeri belirlemesine itiraz mantığı üretmesi, kendi kendisine tezata düşmesidir.

Herkese kurduğu imtihan ve diploma sistemine göre mahrumiyet veya nâiliyet yaşatırken Allâh'ın böyle yapmasını hangi mantıkla yanlış bulabilir? İmtihana göre değil de rastgele olsaydı hükümler, yani yok yere kendini doğrudan cehennemde bulsaydı, o zaman şöyle sormayacak mıydı: “Allah beni niye imtihan etmedi?”

·“Allah bizi seviyor da neden günah işlememize izin verip sonra bizi yakıyor?”

· “Allah kötülöklere neden engel olmaz?”

·“Kaderde cennete ve cehenneme gideceğimiz belliyse neden ibâdet ediyoruz?”

Yahu;

Beşerî sistemde bile bir imtihanı cevaplar, imtihan edilene bağılıdır. Bir hoca, bir talebeyi seviyor diye onun imtihanı yanlış cevap vermesine müdahale edip de cevabı kendi yazarsa, yaptığı kopya ve kayırmadan dolayı meslekten atılıyor.

Fakat dürüst hocalık şartı nedir?

Sevdiğin talebe de olsa, imtihanı müdahale etmemek. Yani bir talebeye imtihanı yanlış yapmasına izin verip sonra da sınıfta bırakmak, hocanın sevgi veya sevgisizliğiyle değerlendirilmez. Bilâkis böyle bir hoca, hakkaniyetli ve mesleğine sadâkatli diye takdir edilir. Kul için böyle de, Allah için niye bunun tersi bir mantık? Olmaz.

Sonra;

Cennete ve cehenneme gideceklerin belli oluşu husûsunda da birtakım kelime oyunları, ancak akıl terazileri bozuk kimselerin işidir. Bu oyunlar, doğru tartan hiçbir terazide geçmez.

Çünkü;

Cennete, îman ve ibâdet edenlerin gideceği bellidir. Cenâb-ı Hakk'ın âyetleri bunu beyan buyurmuştur. Cehenneme de, münkir ve âsîlerin gideceği bellidir.

Yani;

“Ne kadar îmanlı, ibâdetli, teslîmiyetli ve rahmet-i Rahmân'a sığınmış da olsan sen cehennemlik yazıldı isen, çaresiz cehenneme gideceksin!” diye bir hükm-i ilâhî yoktur.

Yahut da;

“Ne kadar inkârcı, zâlim, âsî ve şeytana bağılı da olsan hiç merak etme, cennetlik yazıldı isen cennete gideceksin!” diye de bir hükm-i ilâhî yoktur!

Hüküm;

Özde inkârcıların cehenneme, ehl-i îmânın cennete gideceği şeklidir.

Yapılan kelime oyunu;

Hükmü tersine çevirip söylemek. Yani neticeyi önce, başlangıcı sonraya koymak. Fakat hakikat, asla öyle değil!.. «Cehennemlik yazılan kimse güzel amelleri boşuna niye yapsın?» mantığı yanlış. Böyle bir gerçek yok.

Asıl hakikat şu:

Son nefese kadar bir imtihan süresi var ve bu sürede doğru bir îman, sâlih ameller, teslîmiyet ve rahmet-i Rahmân ile dolu bir hayata cehennem yazılmayacak. Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerim'de böyle bir hayat için; «Cehennemliktir.» diye bir tane cümle dahî ifade buyurmamıştır.

·“Bu dünyaya gelmek benim tercihim değil. Allah, benim bunu yüklediğimi ve hatırladığımı söylüyor.”

19

Yahu;

Senin sendeki özelliklerinin neticesi olarak hayatta ve eşyada yaptığın bütün tasarruflar da böyle değil mi?

Taşı bir güzel işleyip ortaya bir sanat âbidesi çıkardığında; bunun seçimi ve tercihi, taşta mı ait sana mı?

Sana.

Mantıklı olan da bu değil mi?

Öyle.

Peki, taşta ait olsaydı ne olurdu?

Hakk'a karşı kullanmaya kalkıştığın bu husustaki çarpık mantığı, taşta olduğu gibi kendin ve şekillendirdiğin eşyalar arasında kullanmaya kalksan, yaşayamazsın.

İştahla tercih edip yediğin meyvelere, onların tercihini hiç soruyor musun?

Yine senin tercih edip iştahla yediğin etlere, balıklara ve lokmalara, onların tercihini hiç sordun mu?

İstedığın gibi yonttuğun taşlara, hiç bunu tercih edip etmediklerini sormayı düşündün mü?

Ayrıca;

O taşlar, senin sanatını kendileri yüklenmiş olmuyor mu?

Oluyor.

Onlarda gösterdiğin mahareti sergilemeye bir kâğıt parçası veya teneke parçası müsait mi?

Değil.

Hâl böyleyken;

“Benim tercihim değil!” ifadesin de bir kibir vardır. Aynı zamanda bir mantık hatası vardır.

- İnsan var olmadıkça, tercihi sorulamaz.
- Var olduğunda yani yaratıldığında ise, artık sorulacak bir şey kalmamış

Elanur ÖĞÜT

Bizi Sosyal Medya Hesaplarımızdan Takip Edin !

   /faziletmedya   /faziletdergi
  fazilethaber.com

**BİR GÜN AKŞAM OLUR
BİZDE GİDERİZ
KALIR DUDAKLARDA
ŞARKIMIZ BİZİM...**

**OKUDUĞUNUZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ. BİR
SONRAKİ DERGİDE GÖRÜŞMEK ÜZERE.
ALLAH'A EMANET OLUN...**

FAZILET
Dergisi